

Nadpozemské panny (Apsarâs) začali spievať svoje okúzľujúce piesne, ktoré je len zriedkavo počuť a vidieť v tomto svete. Dvaja Muniovia Bhagavân Visnu-like Nara, Nârâyana poli potešení ich hudbou a spýtali sa ich: Ó nadpozemské panny (Apsarâs)! Prišli ste sem ako hostia zo svojho Nebeského sveta. Buďte tu v mieri a všetkom pohodlí; radi vám poslužíme ako vaši hostitelia. Vyâsa povedal: Ó kráľ! Dvaja Muniovia, mysliac si, že Indra zoslal tieto nadpozemské panny (Apsarâs), aby narušili ich asketizmus (Tapasyâ), boli naplnení sebestvom a rozhodli sa vytvoriť pomocou sily svojho asketizmu (Tapasyâ) novú nadpozemskú pannu (Apsarâ), ktorá by bola oveľa krásnejšia a oplývala by oveľa väčším nebeským pôvabom než tie existujúce, ktoré vyzerajú bežne a neobratne vo svojom správaní. A Muniovia (askéti, ktorí dali sľub mlčania), tlieskaním a údermi svojich stehien ihneď vytvorili ženu znamenitej krásy vo všetkých ohľadoch. Táto dobre vyzerajúca žena sa volala Urvas'î, pretože bola stvorená zo stehien.

Všetky ostatné nadpozemské panny (Apsarâs) boli veľmi ohromené, keď videli Urvas'î. Potom Muni Nârâyana s ľahkosťou stvoril toľko žien, koľko tam bolo nadpozemských panien (Apsarâs), aby mu slúžili. Práve vytvorené nadpozemské panny (Apsarâs) so sebou priniesli všetky druhy milodarov a spievajúc a usmievajúc podišli pred Muniov (askétov, ktorí dali sľub mlčania) a so zovretými rukami sa pred nimi poklonili. Nadpozemské panny, ktoré zoslal Indra, aj keď boli očarujúce pre iných, teraz zostali zmätené, keď zbadali Urvas'î, krásnu vo všetkých ohľadoch a vytvorenú z asketizmu (Tapasyâ) Muniov (askétov, ktorí dali sľub mlčania); vlasy sa im postavili dupkom. Potom sa pokúsili urobiť svoje tváre také krásne, ako len mohli, a začali sa na Muniov obracať so slovami: Ó Muniovia! My sme nevedomé dievčatá; ako môžeme chváliť vás, veľkosť vášho asketizmu (Tapasyâ) a vašej vytrvalosti? Ach! Nie je vo vás žiadna stopa duševného nepokoja a znesvätenia. Ach! Vaša veľkosť je vskutku skvelá! Sme presvedčené, že vy obaja ste Amsas – iskry boha Višnu a že vašimi pokladmi sú

neustály mier a vláda nad myslou. Prišli sme sem, nie aby sme vám slúžili, ale aby sme vám prekázali vo vašom pokání, aby sme mohli splniť túžby Indra. Nevieme, akou šťastnou náhodou sme vás zazreli náhodou sme vás zazreli. Nevieme ani to, aké zásluhy sme mali. Dopustili sme sa na vás veľkého zločinu, no aj tak ste nás neprekliali. Považovali ste nás za vlastnú rodinu a odpustili ste nám. Vďaka tomu sú naše mysle bez žiaľu a úzkosti. Chvála buď vášmu odpusteniu! Múdri svätci nemrhajú svojimi skrytými silami získanými vďaka ich prísnosti, na banálne veci ako preklínanie iných. Vyâsa povedal: Veľmi potešení boli títo dvaja synovia Dharmy, títo dvaja Maharsiovia (veľkí mudrci), seba ovládajúci sa, zbavení túžob, keď počuli tieto slová nadpozemských panien s božským správaním. Potom prehovorili k týmto pannám, prekypujúc ohňom ich seba disciplíny (Tapas). Nara a Nârâyana povedali: Ó panny! Sme vami potešení. Môžete nás požiadať o dary, ktoré si želáte a my vám ich okamžite dáme.

Radšej so sebou do Neba
zoberte aj túto
krásno okú Urvasî,
zrodenú z našich stehien
ako dar vášmu
Deva Râja, Indrovi.
A teraz mier buď so všetkými
Dévami. Radšej by ste
mali ísť na svoje miesta.
V budúcnosti nenarušujte
asketizmus (Tapasyâ)
iných.
Panny povedali:
Kam pôjdeme teraz?
Dospeli sme k vašim
lotosovým nohám
našou oddanosťou
a naša radosť nepozná hraníc.
Ó Nârâyana,
Najvyšší spomedzi Bohov!
Ó Pane!
Ó Madhusûdana!
S lotosovými očami!
Ak si nami potešený
a chceš nám dať dary,
po ktorých túžime,
prezradíme ti
predmet našej túžby.
Ó Pane Dêv!
Ty si Pán sveta;
buď teda naším Pánom.
Ó Ničiteľ nepriateľov!
S radosťou sa odovzdáme
do služby tvojim nohám.
Nechajte tých 1650
panien s krásnymi očami
vrátane Urvasî,
ktoré sú vašim dielom
a ktoré teraz existujú tu,
nechajte ich odísť do Neba
na svoj príkaz.
A my, 1650 panien,
ktoré sme sem prišli predtým,
dovoľte nám zotrvať tu
vo vašich službách.
Nârâyana povedal:
Ó Panny!
Praktikujem na tomto mieste
asketizmus (Tapasyâ)
po celých 1000 rokov,

ovládajúc svoje vášne.
Nemám žiaden sklon
oddávať sa potešeniam,
neprikláňam sa k ničeniu
Najvyššej Blaženosti
ani Najvyššej Dharmy
(pravého učenia).
Nadpozemské dámy
(Apsarâs) povedali:
Z piatich zmyslov;
sluchu, atď.,
potešenia dosiahnuté
prostredníctvom vnemu
z dotyku sú vynikajúce
a sú považované
za zdroj Blaženosti;
nevyrovňajú sa im
žiadne iné potešenia.
Napln preto naše slová,
a slobodne sa túľaj
v pohorí Gandhamâdan.
Kapitola VII:
Ahamkâra
Vyâsa povedal: Ó kráľ!
Syn Dharmy
vynikajúceho hrdinstva,
počujúc slová týchto panien,
pomyslel si toto:
čo urobím
za daných okolností?
Ak sa teraz budem oddávať
potešeniam,
budem predmetom smiechu
medzi Munijmi
(askétami, ktorí
dali sľub mlčania).
Tento súčasný problém
bezpochyby povstal z
môjho egoizmu (Ahamkâra).
Tento egoizmus (Ahamkâra)
je prvým a najväčším
ničiteľom Dharmy človeka.
Múdri mudrci vyhlásili
tento egoizmus (Ahamkâra)
za koreň tohto stromu sveta.
Nedodrжал som sľub
mlčania, keď som sem
videl prísť tieto panny.
Veľa som s nimi
konverzoval.

Preto som sa dostal
do tohto nepríjemného
nepokoja a žiaľu.
Stvoril som tieto panny
na úkor svojej Dharmy
(morálneho učenia)
a asketizmu (Tapasyâ).
Krásne a pôvabné
panny, ktoré zoslal Indra,
sú rozhodnuté zničiť
môj asketizmus (Tapasyâ).
Keby som teda svojím
egoizmom (Ahamkâra)
nebol stvoril tieto panny,
nepadol by som
do týchto ťažkostí.
Teraz som pevne chytený
do osídíel, ktoré som si
sám vytvoril ako pavúk.
Čo budem robiť ďalej!
Ak opustím tieto panny,
mysliac si, že nie je
žiadna potreba znovu
si premyslieť túto záležitosť,
potom budú mať
zlomené srdcia
a odídu preč preklínajúc ma.
Bol by som ale voľný
aspoň od tohto súčasného
nebezpečenstva a bol by som
schopný praktikovať
dokonalý asketizmus
na osamelom mieste.
Preto sa teraz nahnevám
a poviem týmto pannám,
aby odo mňa odišli.
Vyâsa povedal: Ó Kráľ!
Muni Nârâyana
si myslel, že by sa takto
stal šťastným
ale v nasledujúcom okamihu
diskutoval vo svojej mysli
nasledovne:
Druhým veľkým nepriateľom
je hnev. Je väčší,
než spôsobí bolesť ostatným
a je väčší než
žiadostivosť a lakomstvo.
V hneve ľudia
páchajú vraždu.

Táto vražda je zdrojom pekla
a prináša bolesť všetkým.
Ako stromy odierajúce sa
o seba navzájom
vytvárajú požiar a sami
v tomto ohni zhoria,
tak isto požiar vzplanúci
z tohto tela napokon
spáli toto telo k smrti.
Vyâsa povedal:
Mladší brat Nara
vidiac svojho
staršieho brata ustarosteného
a stiesneného,
prehovoril o tom, čo je
správne, nasledovne:
Ó Nârâyana!
Si veľmi inteligentný
a veľmi dobrý. Preto
sa vzdaj tohto pocitu
hnevu, odober sa
do pokoja a mieru
a zabi tento hrozný hnev.
Nepamätáš sa,
že je to prostredníctvom
tohto egoizmu (Ahankâra)
a hnevu, že bol
naš asketizmus (Tapasyâ)
zničený
pri predošlej príležitosti
a museli sme hrozne bojovať
s Prahlâdom,
Pánom démonov (Asuras)
kvôli jednému celému
duchovnému tisícročiu.
Ó Pane Dêv!
Preto sme potom boli
uvrhnutí do takých ťažkostí,
Ó Pane Muniov!
Zbav sa tohto hnevu,
buď pokojný!
Mudrci vyhlasujú,
že mier je príčinou
a jediným cieľom
asketizmu (Tapasyâ).
Vyâsa povedal:
Keď počul tieto slová
svojho mladšieho brata Nara,
syn Dharmy, Nârâyana
sa uchýlil do pokoja.

Janamejaya povedal:
Ó Pane Muniov!
Prahláda s vysokou dušou
bol oddaným Višnu
a mierumilovného srdca.
Ako sa mohlo stať,
že v dávnych časoch
sa strhla bitka medzi ním
a týmito Rišijmi.
Ako mohli Rišiovia bojovať?
V mojej mysli
je táto veľká pochybnosť.
Títo dvaja synovia Dharmy
boli askéti,
mierumilovní.
Ako sa mohol strhnúť boj
medzi nimi
a Daityâsuras?
Ako títo dvaja Rišiovia
(sväté bytosti) bojovali s
Prahládou s vysokou dušou?
Prahláda bol veľmi nábožný,
plný poznania
a veľký oddaný Višnu.
Nara Nârâyana bol
čistý (Sattvik) a asketický.
Preto ak tam medzi nimi
vzniklo nepriateľstvo,
zdá sa, že náboženstvo
a asketizmus, Tapasyâ
a Dharma boli len
slovnou záležitosťou
a práca vyšla navniivoč
aj v zlatom veku.
Aká bola hodnota
asketizmu, meditácie
a tichého mumľania mantier!
Nikto to nepochopí.
Ach! Osoby ako oni
nedokázali premôcť
svoje srdcia
plné hnevu a egoizmu!
Hnev a žiarlivosť
nemôžu prepuknúť
pokiaľ tam nie je
pocit egoizmu (Ahankâra).
Všetky vášne, žiadostivosť,
chamtivosť, hnev, atď.
vychádzajú z egoizmu
(Ahankâra),

o tom niet pochyb.
10 miliónov rokov
prísneho asketizmu
je úplne zbytočných
ak sa potom objaví
len trochu egoizmu
(Ahankâra).
Tak ako sa temnota úplne
rozptýli na slnečnom svetle,
tak nemôže žiadna stopa
náboženských zásluh
existovať, ak sa objaví trochu
egoizmu (Ahankâra).
Keď Prahláda mohol bojovať
s S'rî Bhagavân Hari,
potom ach!
všetky jeho zásluhy v tomto
svete sú nakoniec zbytočné.
Kde sú náboženské
zásluhy a kde je mier,
keď osoby s pokojnými
dušami – Nara, Nârâyana
– dvaja Rišiovia
(sväté bytosti) začali bojovať
bez toho, aby brali nejaký
ohľad na svoj najvyšší cieľ,
asketizmus (Tapasyâ)?
Keď sa egoizmus
(Ahankâra) stane
nepremožiteľný pre dvoch
Rišiov (sväté bytosti), potom
čo možno očakávať
od slabých všedných ľudí,
ako sme my v otázke
podrobenia si tohto
egoizmu (Ahankâra)?
Kto môže byť oslobodený
od egoizmu (Ahankâra)
v týchto troch svetoch, keď
osoby s vysokými dušami
ako je uvedené vyššie,
neboli egoizmu zbavené?
Teraz som celkom
presvedčený, že v tomto
Vesmíre predtým nikto nebol
oslobodený od egoizmu
(Ahankâra),
a ani nikto taký nebude
vo vzdialenej budúcnosti.
Človek môže byť slobodný,

ak je spútaný železnou
alebo drevenou reťazou.
Ak je ale preniknutý
egoizmom (Ahamkâra),
potom sa ho nedokáže
zbaviť nikdy.
Celý tento Vesmír,
pohyblivý aj nepohyblivý,
sa krúti v tejto Samsáre
(sťahovaní a prevteľovaní),
a je pokrytý
egoizmom (Ahamkâra).
Kde je potom
the Brahmâ Jñana?
Ó Dobrý v sľuboch!
Teória Karmy (odplaty),
podľa Mimâmsakasov
(nasledovníkov
filozofie Mimamsa), sa zdá
byť náležitá a pravdivá.
Ó Muni!
Čo môžeš očakávať
od slabomysel'ných ľudí,
ako som ja, v Kali Yuge
(Veku Temna),
keď veľké osobnosti
sú vždy premožené
žiadostivosťou, hnevom, atď.
Vyâsa povedal:
Ó potomok Bharata!
Ako môže byť následok
iný ako je jeho príčina?
Zlato a zlaté náušnice
hoci v rôznej forme
kvôli svojim vlastnostiam
sú obe podobné
svojej pôvodnej príčine,
zlatému kovu.
Vlákno je príčinou šiat;
preto tak ako šaty
nemôžu byť iné
od svojho vlákna,
tak ani celý tento vesmír,
pohyblivý aj nepohyblivý,
vyvstal z egoizmu
(Ahamkâra). Ako potom
môže byť zbavený
egoizmu (Ahamkâra)?
Všetko toto,
pohyblivé aj nepohyblivé,

vrátane stebľa trávy,
je vytvorené
z týchto 3 vlastností
Máje (ilúzie).
ak je to teda vytvorené
z takých vlastností,
aké pokánie môže prísť
k tým, ktorí sú múdri
a vedia, že každý jav
je neskutočný?
Ó Najlepší z kráľov!
Brahmâ, Višnu či Mahes'a,
aj títo všetci sa zmietajú
v tomto rozľahlom oceáne
Samsáry
(sťahovaní a prevteľovaní),
a sú popletení
egoizmom (Ahamkâra).
Veľkí mudrci
ako Vas'istha, Nârada
a iní Muniovia (askéti,
ktorí dali sľub mlčania),
sa často narodila
v tejto Samsáre
(sťahovaní a prevteľovaní).
V tomto Trilokí
(tri svety) nie je ani jediná
vtelená duša,
ktorá je úplne oslobodená
od Máje (ilúzie) a stala sa
pokojnou a ponorenou
vo veľkej blaženosti
Najvyššieho Ja.
Ó najlepší z kráľov!
Žiadostivosť, hnev,
lakomstvo a okúzlenie,
všetky vychádzajú z egoizmu
(Ahamkâra). Neopúšťajú
žiadneho vteleného človeka.
Aj keď študujú všetky
Védy a Purány,
navštevujú všetky
posvätné pútnické miesta,
robiadobročinnosť,
myslia na Paramâtman
(Najvyššie Ja),
uctievajú bohov,
robia všetko toto,
no aj tak sú ľudia pripútaní
k zmyslovým veciam

a konajú ako zlodeji.
Ó syn Kuru!
V troch yugách,
Satya (Zlatý Vek),
Tretâ (Druhý Vek),
Dvâpara (Tretí Vek),
Dharma (pravé učenie)
bolo prebodávané
a veľmi poškodené,
čo potom povedať o Dharme
v tejto Kali Yuge
(Temný Vek)!
Nájdeš tu hádky,
lakomstvo, besnenie hnevu,
vždy v tejto Kali Yuge
(Temný Vek).
Preto niet divu,
že nenájdeš nikoho,
kto myslí na niečo
a robí to,
čo je toho hodné
a robí to, čo nie je hodné.
Zbavený závidosti, hnevu
a žiarlivosti,
také osoby sú vzácne
v súčasnosti v tejto
Kali Yuge (Temný Vek).
Niektoré mierumilovné
osoby tu a tam existujú,
aby udržali ideál.
Kráľ povedal: Ó Muni!
Požehnaní a svätí sú tí,
ktorí sú oslobodení
od očarovania Máje
(ilúzie), ovládajú sa,
premohli svoje vášne
a zachovávajú
dobré správanie.
Oni povstali nad Trilokí
(tri svety).
Ó Najlepší z Muniov!
Môj veľkodušný otec
dal mŕtveho hada okolo
krku nejakého askétu
bez akejkoľvek viny.
Je my veľmi ľúto,
keď si pomyslím na tento čin.
Preto, Ó Muni!
Navrhni láskavo nejaké
spôsoby, ako teraz môžem

odčiniť tento čin.

Ó Bhagavan!

Neviem, čo bude

výsledkom tohto činu

spáchaného

pomýleným intelektom.

Blázni pri hľadaní medu

vidia pred sebou iba med

ale už nie vodopády,

do ktorých by mohli spadnúť

a zomrieť.

Takže hlúpi ľudia

robia hanebné činy

a neobávajú sa

pekelných múk.